

«Ἐπί Σοί χαίρει, Κεχαριτωμένη, πᾶσα ἡ κτίσις...», ὦ Μητέρα τοῦ Θεανθρώπου Χριστοῦ, τῶν Χριστιανῶν καί πάντων ἀνθρώπων!

Ἡ Ἱερά Εἰκόνα εἶναι τοῦ 16ου αἰῶνα καί εὑρίσκεται στήν Ἱ. Μονή Ἀγίας Αἰκατερίνης τοῦ Ὁρους Σινᾶ.

Γιά 41ο ἔτος ΕΠΙΜΕΝΟΥΜΕ... φιλοπολυτεκνικά!

ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ

ΕΛΛΗΝΟΡΘΟΔΟΞΗ ΠΟΛΥΤΕΚΝΗ

**Ἀφιέρωμα στή ΜΗΤΕΡΑ,
μέ τύπο-πρότυπο ΔΕΚΑ (10) ΜΗΤΕΡΕΣ!**

Ἱερατ. Οἰκογένεια ΠΑΠΑΝΤΩΝΗ

ΑΡΙΣΤΕΡΑ: Δέκα (10) Μητέρες: ἡ Πρεσβυτέρα ΙΩΑΝΝΑ, σύζυγος τοῦ μακαριστοῦ Πρωτοπρεσβυτέρου π. ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ Παπαντώνη, μέ τίς ἑννέα (9) θυγατέρες τους καί Μητέρες, δύο ἀπ' τίς ὁποῖες ἔγιναν καί Πρεσβυτέρες!

Θυγατέρες-Μητέρες, γαμβροί, ἐγγόνια καί δισέγγονα ἀριθμοῦνται σέ 54 Ψυχές!

ΔΕΞΙΑ: Ὁ μακαρ. π. ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ, (1912- 1993), τ. Ἐφημέριος Ἱ. Ν. Ἀγ. Μαρίας Ἡλιουπόλεως, μέ τούς δύο (2) γαμβρούς του καί Ἱερεῖς, τόν Πρωτοπ. π. Στέφανο Ἀβραμίδη, Ἐφημέριο Ἱ. Ν. Ἁγίου Χαραλάμπους Ἰλισίων, καί τόν Πρωτοπ. π. Κυριακό Τσουρό, Προϊστάμενο Ἱ.Ν. Ἀγ. Σπυριδῶνος Παγκρατίου.

Τριμηνιαῖο δημοσιογραφικό ὄργανο τῆς «Πανελληνίας Ἐνώσεως Φίλων τῶν Πολυτέκνων» (Π.Ε.ΦΙ.Π.).
ΚΩΔΙΚΟΣ ΑΡΙΘ. ΕΝΤΥΠΟΥ: 1721.
Ἔτος 33ο, ἀρ. φύλλου 126.
Ἀπρίλιος-Μάιος-Ἰούνιος 2010.
Ἀκαδημίας 78Δ — 106 78 ΑΘΗΝΑ.
☎ 210-38.38.496, FAX: 210-38.39.509.

Ἰδιοκτήτης: Π.Ε.ΦΙ.Π., Ἐκδότης: Ἀντώνιος Ε. Ἀντωνίου, Πρόεδρος Π.Ε.ΦΙ.Π.

Ἡ Ε.Π.Ο. συντάσσεται ἀπό Ἐπιτροπή. Λιευθ. Συντάξ.: Ἀγορείτης Μοναχός Νικόδημος (Μπιλάλης, Θ.-Φ.), Ἀντιπρόεδρος Π.Ε.ΦΙ.Π. Α.Φ.Μ.: 090047658, Δ.Ο.Υ. Α' Ἀθηνῶν. ΙΣΤΟΣΕΛΙΔΑ: www.pefip.gr e-mail: pefip@otenet.gr

ΤΕΥΧ. 126
2010

Δ Ω Ρ Ε Α Ν

ΕΚΔΟΣΗ
Π.Ε.ΦΙ.Π.

Τιμή στη Μητέρα την ημέρα της Έορτης της για έναν καλύτερο κόσμο.

Άπο τόν Μ.Κ., μαθητή Γ΄ Λυκείου Κολλεγίου Ἀθηνῶν.

Σε μιὰ λαμπρή τελετή στο Πανεπιστήμιο τοῦ Ὁχάιο, ἀπονεμήθηκε ὁ τίτλος τοῦ ἐπίτιμου διδάκτορα τῶν νομικῶν ἐπιστημῶν σέ μιὰ γυναίκα, τήν κα Κόμπτον. Ἡ ἴδια δὲν σπούδασε ποτὲ τὴν νομικὴ ἐπιστήμη. Διακρίθηκε ὅμως ὡς μητέρα. Προσφορά της στὴν κοινωνία: τρεῖς γιοὶ ἐξαίρετοι ἐπιστήμονες καὶ μιὰ κόρη ἱεραπόστολος στὶς Ἰνδίες. Ἡ ἴδια εἶπε: «Ἡ ιδιότητα τῆς μητέρας ἀποτελεῖ μιὰ ἰδιαίτερη καριέρα. Εἶναι τὸ μεγαλύτερο προνόμιό μας, ἀλλὰ καὶ ἡ μεγαλύτερή μας εὐθύνη».

Πέρα ὅμως καὶ πάνω ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους, πρῶτα ὁ Θεὸς προσέφερε στὴν γυναίκα - μητέρα τὴν ὑψιστὴ τιμὴ: νὰ γίνεται καὶ αὐτὴ συνδημιουργὸς τῆς ἀνθρώπινης ζωῆς. Ἀλλὰ δὲν εἶναι μόνο αὐτό. Λόγω τῆς ἰδιαίτερης σχέσης δημιουργοῦ - δημιουργήματος καὶ τῶν δεσμῶν αἵματος ἐννέα μηνῶν καὶ ἄλλων τόσων γάλακτος, ἡ μητέρα διαδραματίζει τὸν κυρίαρχο ρόλο στὴν οἰκογένεια καὶ στὴν διαμόρφωση τοῦ χαρακτήρα καὶ τῆς προσωπικότητας τῶν παιδιῶν. Δὲν εἶναι τυχαῖο ὅτι, ὅταν ὁ κος Κόμπτον ρωτήθηκε, μετὰ τὸ τέλος τῆς ἴδιας τελετῆς, «ποιὰ εἶναι ἡ συνταγὴ γιὰ τὴν ἀπόκτηση παιδιῶν σὰν τὰ δικά σας;» ἐκεῖνος ἀπάντησε κατηγορηματικά: «ἡ μητέρα». Πράγματι, ὁ πατέρας ἀποτελεῖ τὸν ἐγκέφαλο τῆς οἰκογένειας, ἐνῶ ἡ μητέρα τὴν καρδιά. Ὁ ἐγκέφαλος μπορεῖ καὶ νὰ κοιμᾶται. Ἡ καρδιά ὅμως ποτέ.

Ἡ ἑλληνορθόδοξη παράδοση ἀπὸ τὴν πλευρὰ της θέλει τὴν μητέρα νὰ εἶναι γέφυρα ἐπικοινωνίας ἀνάμεσα στὸν Θεὸ καὶ στὶς ψυχὲς τῶν παιδιῶν της.

Θέλει τὴν μητέρα σύμβολο ἀγιότητας, σὰν τὴν ἀγία Ἐμμέλεια, τὴν μητέρα τοῦ Μ. Βασιλείου.

Θέλει τὴν μητέρα σύμβολο ἀρετῆς, σὰν τὴν ἀγία Νόνα, μητέρα τοῦ ἀγίου Γρηγορίου.

Θέλει τὴν μητέρα σύμβολο ὑπομονῆς, σὰν τὴν ἀγία Μόνικα, μητέρα τοῦ ἱεροῦ Αὐγουστίνου.

Θέλει τὴν μητέρα σύμβολο θυσίας, σὰν τὴν Σουλιώτισσα μάνα.

Θέλει τὴν μητέρα σύμβολο ἀγάπης πρὸς τὴν πατρίδα, σὰν τὶς μητέρες ποὺ λάμπρυναν τὶς πορφύρες τοῦ Βυζαν-

τίου, τὰ φλόμπουρα τοῦ 1821 καὶ τὸ ἔπος τοῦ 1940 καὶ ποὺ ἀνέθρεψαν τὰ παιδιά τους μὲ τὶς πιὸ ἀγνὲς ἐθνικὲς μας παραδόσεις.

Θέλει τέλος τὴ μητέρα σύμβολο ἐργατικότητας, αὐτοθυσίας καὶ προσφορᾶς, ὅπως οἱ ἀγρότισσες μανάδες τῆς ἑλληνικῆς ὑπαίθρου καὶ γενικὰ οἱ Ἑλληνίδες καὶ οἱ πολύτεκνες μητέρες.

Γιὰ μᾶς τοὺς νέους ἡ σημερινὴ ἡμέρα εἶναι ἡμέρα ἀπόδοσης τιμῶν καὶ σεβασμοῦ πρὸς τὶς μητέρες μας. Συγχρόνως ὅμως εἶναι καὶ ἡμέρα ἔντονου προβληματισμοῦ γιὰ τὶς ἐπιδράσεις τῶν σύγχρονων συνθηκῶν πάνω στὸν ρόλο τῆς μητέρας μέσα στὴν ἑλληνικὴ οἰκογένεια. Ἐμεῖς οἱ νέοι διαπιστώνουμε καθημερινὰ ὅτι ἡ σύγχρονη μητέρα καὶ κατ' ἐπέκταση ἡ σύγχρονη ἑλληνικὴ οἰκογένεια «βάλλονται» ἀπὸ τὶς ὑπερβολικὲς καταναλωτικὲς ἀπαιτήσεις τῆς ἐποχῆς μας, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τὶς φιλοδοξίες καταξίωσης καὶ σὲ ἄλλους τομεῖς. Ὁ θρόνος πάνω στὸν ὁποῖο ἀνέβασε τὴν μητέρα ἡ ἑλληνορθόδοξη παράδοση καὶ ἡ ἀγάπη τῶν ἀνθρώπων κινδυνεύει. Οἱ νέες μητέρες σὲ ἄρκετὸ ποσοστὸ συνθλίβονται ἀνάμεσα στὶς πολυποικίλες ἐπαγγελματικὲς καὶ κοινωνικὲς τους ὑποχρεώσεις ἀπὸ τὴν μία πλευρὰ καὶ στὶς ἐπιταγὲς τῆς μητρικῆς καρδιάς ἀπὸ τὴν ἄλλη. Τὸ βαρὺ φορτίο τῆς ἐπαγγελματικῆς ἀνέλιξης ρίχνει τὴν σκιά του στὸ φῶς τῆς δημιουργίας νέας ζωῆς καὶ οἰκογένειας καὶ στὴν σωστὴ ἀνατροφή τῶν παιδιῶν. Ὁ χρόνος «οὐσιαστικῆς» παρουσίας στὸ σπίτι συνεχῶς μειώνεται καὶ οἱ οἰκιακὲς βοηθοὶ τείνουν νὰ ἀναδειχθοῦν σὲ μανάδες καὶ παιδαγωγούς.

Γιὰ νὰ σωθεῖ ἡ ἑλληνορθόδοξη οἰκογένεια, πρέπει ἔμεῖς οἱ νέοι καὶ αὐριανοὶ γονεῖς νὰ θέσουμε ἀπὸ τώρα προτεραιότητες στὴν ζωὴ μας. Νὰ ἱεραρχήσουμε τοὺς στόχους μας καὶ νὰ ἀποδεχθοῦμε συνειδητὰ τοὺς ρόλους μας. Μέσα στὴν δική μας ἑλληνικὴ οἰκογένεια κανεὶς δὲ θὰ ὑπολείπεται καὶ κανεὶς δὲ θὰ προηγεῖται. Στὴν δική μας ἑλληνικὴ οἰκογένεια ἡ μάνα θὰ ἐξακολουθήσει νὰ κατέχει πάντα τὴν ξεχωριστὴ θέση ποὺ τῆς ἀξίζει...

Μάνα δημιουργός, μάνα τροφός, μάνα παιδαγωγός, μάνα σύντροφος, μάνα κουράγιο... **ΜΗΤΕΡΑ, Σ' ΑΓΑΠΩ!**...